
Fra: Dag Hundstad [mailto:dag.hundstad@uia.no]
Sendt: 15. november 2012 23:57
Til: Postmottak KUD
Emne: Høringsuttalelse - "En kunnskapsbasert kulturpolitikk"

HØRINGSUTTALELSE – «EN KUNNSKAPSBASERT KULTURPOLITIKK»

Vi viser til høringsbrev av 15.08. 2012

Norges kulturvernforbund slutter seg i hovedsak til konklusjonene som blir gitt i utkastet til utredningen. Vi deler oppfatningen av det særlig er innen «det tradisjonelle» kulturfeltet (herunder kulturvern) at man ser et forskningsbehov. Vi ser det også som positivt at det i denne sammenheng opprettes et Senter for kultursektorforskning, slik det skisseres avslutningsvis. I oversikten over fremtidige forskningsbehov (s. 11) mener vi at kulturvernorganisasjonens samfunnsrolle burde ha vært nevnt eksplisitt.

Når det gjelder fremtidige forskningsoppgaver, er vi nemlig fra Kulturvernforbundets side opptatt av at hele kulturvernfeltet sees i sammenheng. Samlet sett er det frivillige kulturvernet og historiarbeidet er en av landets største folkebevegelser. Kulturvernforbundet organiserer 20 organisasjoner med en rekke ulike fokusområder innen feltet. Til sammen har disse organisasjonene 200 000 medlemskap. Arbeidet medlemmene står for er ikke bare en meningsfylt fritidsaktivitet, men representerer også verdifull kompetanse på hvordan fortiden kan dokumenteres, formidles og bevares i vår egen tid.

Kulturpolitikken bør være basert på best mulig kjennskap til aktørene på feltet. Vi trenger derfor både kvalitative undersøkelser av kulturvernorganisasjonenes samfunnsrolle og en bedre kulturstatistikk der kulturvernets rolle kommer frem. Vi vil hevde at den frivillige kulturvern- og historieaktivitetens betydning i lokalsamfunnet er underkommunisert. Økt kjennskap til lokalsamfunnet betyr økt engasjement og tilknytning; slik kan kulturvern og historieformidling knyttet til «de nære ting» være med på å åpne opp lokalmiljøet også for tilflyttere.

Det har likevel vært liten bevissthet knyttet til de frivilliges rolle i kulturvernfeltet. Hva slags

betydning har kulturvernarbeidet når det gjelder livskvalitet og kunnskapsinnhenting og -formidling? Hvordan kan kulturvernarbeidet få mer anerkjennelse fra det offentliges side? Og hvordan kan man hindre at ildsjelene brenner ut; på hvilken måte kan myndighetene stimulere virksomheten effektivt slik at byråkratiet knyttet til organisasjonsarbeidet blir mindre tungrodd? Slike spørsmål ser vi gjerne belyst i den fremtidige forskningen.

På vegne av styret i Norges kulturvernforbund

Dag Hundstad

(sign.)